

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An anima sit talis qualis à Deo creatur. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

itut.
ma-
rit in
dis ex
emi-
tem
am-
pro
: nō
nec
is in
na-

D
en-
p-
cul-
eui-
ena
lpa

E
ec-
sit
am
a-
di
un
ori,
nit.
re-
næ
in-
it.
ni-
m,
itur.
causa primi peccati, sed pena: nec caro corruptibilis animam peccatricem fecit, sed peccatrix anima carnem corruptibilem fecit.

Vtrum illud peccatum sit voluntarium, vel necessarium.

F

Illud etiam nō immērito quāri pōt. Vtrum pec *Quod voluntarium originale* debeat dic voluntarium, vel necessarium. Et necessarium potest dici, quia vitari bēt dici & non pōt. Vnde & propheta dicit. De necessitatib⁹ *necessarium meis erue me.* Et voluntarium non incōgrue appellatur, quia ex volūtate primi hominis processit, vt Aug. in 1:lib. retract. ostēdit, dicens. Istud q̄ in paruulis dicitur originale peccatum, cum adhuc nō vtantur libero arbitrio voluntatis, nō absurde vocatur voluntarium: quia ex prima hominis mala voluntate contractum, factum est quodammodo hæreditarium.

*Aug. li. 1. re-
tract. cap. 13.
ante mediū.*

Quare Deus animam corpori iungit, sciens eam inde maculari, & ideo damnari.

G

Si vero quāritur, cur Deus qui fecit animam ipsā sine macula, & scit eā ex corporis coniunctione maculam peccati contrahere, & aliquando ante baptismum seiungi ab ipso corpore & sic damnari eā corpori iungit? Respondemus, altitudine iudiciorum Dei id puenire, & nec iniuste id à Dō fieri. ipse n. nō incongrue humanę cōditionis modum quē à principio instituit, licet peccata hominū intercesserint, sine immutatione cōtinue seruat: Corpora de materia à principio sine vitio facta fingens, animasque de nihilo creans, eorumq; cōiunctione hominē perficiens. Cum ergo vtraq; hominis natura à Dō sine vitio sit instituta, licet à se peccato sit vitiata: nō ideo immutabilis Deus humanę conditionis primariam legē mutare debuit, sine ab hominum multiplicatione desistere.

An anima sit talis, qualis à Deo creatur.

H

Hic à quibusdā quāri solet, Vtrum anima talis

F f 3 sit

Quomodo sit ante baptismum, qualis à Deo creatur? Quod nō esse, probare cōantur hoc modo, Anima in corpore creatur, in cuius cōiunctione peccato maculabat non esse latur. Quam cito ergo est, peccatum habet: nec prius fuit, quā peccatum habuit: nō est ergo talis, qualis à Deo creatur. Creatur n. à Deo innocēs, & sine virtute: & nunquā talis est. Ad quod dici potest, quia nō omnino talis est, qualē eam Deus fecit. Deus n. bonam eam fecit, & bonitatē ei sine corruptione indidit. Et dicitur illa naturalis bonitas, q̄ in creatione à cōditore suscepit: q̄ bonitatē propter peccatum penit' nō amisit, sed virtutē habuit: quam Deus tamē sine virtute fecit. Si n. res bona non esset anima, in eo malum esse nequiret, cum nō possit malum esse in bono, ut post dicetur. Non ergo omnino talis est anima, qualis à Deo creata. Sicut quis pollutas habēs manū, nō tale habuit pomū, quale ego dedi mūdis manib. Ego n. dedi mundū.

Solutio.

*An animæ ex creatione sint æquales in donis
naturalibus.*

Illud quoq̄ non incongruè quæritolet. Vrum omnes animæ ex creatione æquales sint, an alijs alijs excellētores? Plurib' nō irrationabiliter videatur, q̄ ex ipsa creatione alijs alijs excellant in naturalibus donis, vt in essentia alia alijs sit subtilior, & ad intelligēdum memorandūq̄ habilius, ut propte acutiori ingenio, & perspicaciori intellectu prædita. Quod nō improbabiliter dicitur, cū in angelis ita fuisse cōstet. Et licet naturalib' donis alijs alijs polleant, tamē ante baptismū à corpore discedentes, parē pœnam, & post baptismum statim æqualē coronā sortiuntur: q̄a ingenii acumē vel tarditas, prēmium vel pœnam in futuro non collocat.

AN PECCATA OMNIVM PRÆCEDENTIVM

Patrum paruuli originaliter trahant ut peccatum Ada.

D